

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-132/05. sz. ügy)

(2005/C 132/28)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Eugenio De March és Sabine Grünheid, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK rendelet ⁽¹⁾ 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján fennálló kötelezettségeit azáltal, hogy formálisan elutasította területén a „Parmesan” elnevezés használatának megtiltását olyan termékek címkézésénél, amelyek nem felelnek meg az oltalom alatt álló „Parmigiano Reggiano” eredetmegjelölés meghatározásának, támogatva ezáltal a Közösség egész területén oltalom alatt álló valódi termék hírnevével történő visszaélést;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság véleménye szerint a 2081/92/EGK rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjába ütközik olyan sajtok „Parmesan” elnevezéssel történő forgalomba hozatala a német államterületen, amelyek nem felelnek meg a „Parmigiano Reggiano” elnevezés meghatározásának, és ezt a német hatóságoknak hivatalból meg kell akadályozniuk.

Mivel a „Parmigiano Reggiano” elnevezés 1996 óta szerepel oltalom alatt álló eredetmegjelölésként az „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásában”, és ezáltal közösségi oltalmat élvez, a tagállamoknak bármely visszaéléstől, utánzástól vagy félrevezető utalástól meg kell védeniük ezt az elnevezést még akkor is, ha a termék valódi eredetét feltüntették vagy ha az oltalom alatt álló elnevezés fordításáról van szó.

A Bizottság kifejti, hogy a „Parmesan” kifejezésnél a „Parmigiano Reggiano” elnevezés franciából vett fordításáról van szó. A Bizottság szerint a „Parmesan” és a „Parmigiano Reggiano” kifejezések szinonimák, amelyek az oltalom alatt álló elnevezés kialakulásának története és az 1516-tól máig megjelent számos kézikönyv tanúsága szerint a szóban forgó olaszországi származási régióban előállított sajtot jelölnék. A „Parmigiano

Reggiano” oltalom alatt álló eredetmegjelölés bejegyzése révén a „Parmigiano” és a „Reggiano” földrajzi kifejezések külön-külön és összetételben szerepelve is közösségi oltalmat élveznek.

A Bizottság véleménye szerint nincsen elfogadható alapja annak a Németországi Szövetségi Köztársaság által képviselt álláspontnak, miszerint az önmagában használt „Parmigiano” kifejezés a 2081/92/EGK rendelet 3. cikke szerinti szokásossá vált elnevezés, amely a fogyasztó szempontjából nem kötődik meghatározott földrajzi területhez.

Mivel tehát a „Parmesan” elnevezés használata kizárólag a meghatározott olasz terület azon sajtgyártói számára van fenntartva, akik ezt a sajtot a kötelező meghatározásnak megfelelően állítják elő, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette a 2081/92/EGK rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettségeit azáltal, hogy megtagadta területén a „Parmesan” elnevezés jogellenes használatának megakadályozását.

⁽¹⁾ HL L 208., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 23-án benyújtott kereset

(C-135/05. sz. ügy)

(2005/C 132/29)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselet: D. Recchia és M. Konsztantinidisz, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, 2005. március 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 91/156/EGK irányelv ⁽¹⁾ által módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4., 8. és 9. cikkeinek, a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének és a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 14. cikke a), b) és c) pontjának, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelvekből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottságnak számos dokumentum alapján a tudomására jutott, hogy Olaszország területén milyen nagy számban található jogellenesen, és a hatóságok ellenőrzése nélkül működő hulladéklerakók, amelyek közül egyesek veszélyes hulladékokat is tartalmaznak.

A Bizottság úgy véli, hogy mivel eltűri e hulladéklerakók jelenlétét, az Olasz Köztársaság nem teljesíti a 91/156/EGK irányelv által módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 4., 8. és 9. cikkeiből, a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A 2001. július 16-án létező, engedéllyel bíró vagy ekkor már működő hulladéklerakók vonatkozásában azokra a rendezési tervek vonatkozó információknak a hiánya, amelyeket az említett lerakók kezelőinek 2002. július 16-ig kellett volna bemutatniuk, a Bizottságot annak megállapítására indította, hogy nem léteznek ilyen rendezési tervek, valamint hogy a vonatkozó engedélyezési és a hulladéklerakók esetleges bezárására irányuló intézkedések nem felelnek meg az irányelv követelményeinek.

A Bizottság következképpen úgy véli, hogy az Olasz Köztársaság nem teljesítette a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv 14. cikke a), b) és c) pontjából eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 78., 1991.3.26., 32. o.

(²) HL L 194., 1975.7.25., 39. o.

(³) HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

(⁴) HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. március 24-én benyújtott kereset

(C-137/05. sz. ügy)

(2005/C 132/30)

(Az eljárás nyelve: angol)

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: C. Jackson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. március 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendeletet (¹);
- 2) az EK 231. cikk alapján állapítsa meg, hogy megsemmisítésük után az útleveletről rendelkezői – az Egyesült Királyságnak az útleveletről alkalmazásából való kizárását eredményező rendelkezések kivételével – az e tárgyra vonatkozó új szabályok elfogadásáig hatályban maradnak;
- 3) kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1) Az Egyesült Királyságtól a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: útleveletről) elfogadásában való részvételi jogát megtagadták, noha az Egyesült Királyság a schengeni vívmányoknak az európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: schengeni jegyzőkönyv) 5. cikkének (1) bekezdése és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentette részvételi szándékát. Az útleveletről megsemmisítését a felperes azért kéri, mert az Egyesült Királyság kizárása annak elfogadásából az EK 230. cikk második bekezdése alapján lényeges eljárási szabály megsértésének és/vagy a szerződés megsértésének minősül.

2) Az Egyesült Királyság érdemben azt adja elő, hogy a Tanács a schengeni jegyzőkönyv 4. és 5. cikke közötti viszony téves értelmezéséből indult ki, amikor az Egyesült Királyságot az útleveletről elfogadásából kizárta. Így különösen:

a. A tanácsi értelmezés, miszerint a schengeni jegyzőkönyv 5. cikkében írt részvételi jog csak a schengeni vívmányok rendelkezésein alapuló olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyekben az Egyesült Királyság a 4. cikk szerint meghozott tanácsi határozat alapján vesz részt, ellentétes e cikke szerkezetével és szövegével, az 5. cikk szerinti eljárás jellegével és az Amszterdami Szerződés záróokmányához csatolt, az 5. cikkről szóló nyilatkozattal.

b. A schengeni jegyzőkönyv Tanács által választott értelmezése az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 7. cikkének – miszerint e jegyzőkönyv 3. cikke a schengeni jegyzőkönyvet nem érinti – a hatások érvényesüléséhez nem szükséges. Ezen értelmezés a schengeni vívmányok egységességének megőrzéséhez sem szükséges. A schengeni vívmányok megőrzéséhez képest azok negatív hatása az Egyesült Királyságra súlyosan aránytalan.